

[Aksel Møller.]

Det er det, vi ved den revision af huslejelov og boligstøttelov, som loven pålægger dette ting og den høje regering i denne samling, efter min mening bør have for øje, når sagen endeligt skal løses. I hvert fald vil jeg gerne ved denne lejlighed have sagt til den højtærede indenrigs- og boligminister, at han her har en meget stor opgave, hvis vanskelighed jeg ingenlunde overser, og han kan være sikker på al mulig sympati med hensyn til en positiv løsning, der peger frem imod forbedrede vilkår uden at rukke det sociale fundament i boligpolitikken.

De øvrige forslag, som den højtærede statsminister har nævnt, kunne man dele i to grupper, dem, vi kun har skepsis og uvilje tilovers for, og dem, som kalder på al mulig velvilje fra vor side. For at begynde med nogle af de første vil jeg gerne sætte en streg under, at vi er modstandere af ethvert forsøg på yderligere undergravning af ejendomsretten ved, at staten griber ind i familiesalget af landbrugsejendomme. I det hele taget mener vi, at den diskussion, der i den sidste tid er opstået omkring udstykningsproblemet, egentlig kræver en samlet overvejelse af problemet i dets helhed. Vi i det konservative folkeparti er i sin tid gået så vidt, at vi har talt om ønskeligheden af at få nedsat en landbrugskommission, og den tanke er selvfølgelig stadig til disposition, hvis man ikke kan finde et andet forum, hvor en sådan overvejelse kan finde sted.

Vi er principielt velvilligt indstillet overfor sociale reformer, og vi har bemærket os, at regeringen ønsker at samle den bredest mulige tilslutning til en folkepensionsordning.

For Danmarks skyld ønsker jeg regeringen alt muligt held med dens bestræbelser for at øge landets velstand, og jeg går ud fra, at vi nok skal finde frem til enighed om at disponere over velstandsforøgelsen, men forudsætningen må rigtignok være, at den er tilvejebragt. På forventet efterbevilling af forsynet ønsker vi ikke at disponere.

Vi har glædet os over at se, at den højtærede statsminister har blikket åbent for nødvendigheden af, at Danmark fortsætter samarbejdet i den europæiske samarbejdsorganisation i positiv ånd og i den hensigt

at bidrage til den europæiske handels frigørelse. Vi forstår, at man dermed ønsker at videreføre den politiske linie, som den forrige regering havde anlagt med hensyn til disse spørgsmål, og mit parti har naturligvis bemærket sig, at socialdemokratiet nu synes at indtage en mere positiv holdning til toldproblemet, end man gjorde, da den forrige regering fremlagde sit forslag.

Om nogle få dage er arbejdet på den egentlige lovgivning i gang igen i tinget. Det skal udføres på grundlag af en ny grundlov, en lov, som binder hele riget sammen og giver hver borger de samme politiske rettigheder. Også mit parti nærer de stærkeste forhåbninger til, at det vil vise sig, at vort arbejde på det nye fundament bliver til gavn for hele riget og for alle, som bor i det. Men spørgsmålene er jo ikke forandrede, fordi vi har fået en ny grundlov, og delingslinierne i befolkningen er ikke blevet så meget forskellige af den grund, at den politiske stilling ikke stort set vil blive den, vi kendte under den gamle grundlov.

I det ydre er forskellen vel mest markeret ved, at vi nu kun er eet ting, som har ansvar for, at loven formes efter hver mands gavn, og at vi i denne sal har de to grønlandske medlemmers tilstedeværelse som tegn på den forbindelse, som fra nu af er imellem det gamle land hernede og det nye deroppe. Også vi konservative ønsker at deltage i den velkomsthilsen, som har lydt til de nye grønlandske medlemmer, og vi lover at støtte dem med forståelse i alle deres bestræbelser for, at den grønlandske befolkning også i andre henseender end det forfatningsmæssige kan komme til at føle sig som ligeberettigede borgere i Danmark.

Til slut vedrørende det konservative folkepartis stilling til det arbejde, der skal finde sted fremover, i forhold til den høje regering: hvis vi på noget område har tillagt den høje regering motiver, som den ikke har, hensigter, som vi har læst forkert i det aktstykke, som den høje statsminister afleverede forleden dag som åbningstale, så er vi villige til at foretage korrektioner. Intet vil glæde os mere, end om vor ængstelse var uden begrundelse, end om den nuværende regering ville noget andet, end vi har fået indtryk af — det viser sig jo desværre, at forhåbningerne ikke varer